Başkalarının Kutsallarına Sövmemeliyiz
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 24 2020 14:28:19

وَلاَ
تَسُبُّوا
الَّذِينَ
يَدْعُونَ
مِنْ دُونِ
اللهِ
فَيَسُبُّوا
اللهَ
عَدْوًا
بِغَيْرِ
عِلْمٍ
كَذَلِكَ
زَيَّنَّا
لِكُلِّ
اُمَّةٍ
عَمَلَهُمْ
ثُمَّ اِلَى
رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُم&#16
18;
 فَيُنَبِّئ&#161
5;هُمْ بِمَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ
            "Onların, Allah'ı bırakıp tapındıklarına sövmeyin, sonra onlar da haddi aşarak, bilgisizce Allah'a söverler. Böylece her ümmete yaptıklarını süslü gösterdik. Sonra dönüşleri ancak Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını kendilerine bildirecektir." (En'âm, 6/108)
            Dünyamız, rengârenk çiçeklerle süslü bir bahçe misali farklı din, inanç ve kültürlere mensup kişi veya toplumları barındırmaktadır. Dünya üzerindeki bu farklılıkların yok edilmesi mümkün olmayacağına göre, barış, huzur ve insanca bir yaşam için aynı ortamı paylaşan insanların birbirlerine saygı göstermesi ve birbirlerinin farklılıklarına tahammül etmesi zorunludur.
            Aramızdaki farklılıklar, düşmanlık ve huzursuzluk sebebi değil, insanlık âleminin kültürel zenginliği olarak algılanmalıdır. Bu algılama biçimi, hepimiz için

bir zarurettir. Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’de;
وَمِنْ
اَيَاتِهِ
خَلْقُ
السَّمَوَات&#16
16; وَاْلاَرْضِ
وَاخْتِلاَف&#16
15;
اَلْسِنَتِك&#16
15;مْ
وَاَلْوَانِ&#16
03;ُمْ اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَاتٍ
لِلْعَالِمِ&#16
10;نَ
“Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır” (Rûm, 30/22) buyurularak, insanlar arasında söz konusu olan kültürel, sosyal ve etnik farklılıkların, Allah’ın yüceliğini gösteren deliller olduğuna dikkat çekilmektedir. Ayrıca
لِكُلٍّ
جَعَلْنَا
مِنْكُمْ
شِرْعَةً
وَمِنْهَاجً&#15
75; وَلَوْ شَاءَ
اللهُ
لَجَعَلَكُم&#16
18; اُمَّةً
وَاحِدَةً

 “...Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet yapardı...” (Mâide, 5/48) âyeti de bu farklılığın yaratılış kanununun gereği olduğuna işaret etmektedir.
            İslam tarihi, birlikte yaşama kültürü açısından takdire şayan örneklerle doludur. Bu örneklerin zemin bulmasında din özgürlüğünü düzenleyen
  وَقُلِ
الْحَقُّ
مِنْ
رَبِّكُمْ
فَمَنْ شَاءَ
فَلْيُؤْمِن&#16
18; وَمَنْ شَاءَ
فَلْيَكْفُر&#16
18; اِنَّا
اَعْتَدْنَا

لِلظَّالِمِ&#16
10;نَ نَارًا
اَحَاطَ
بِهِمْ
سُرَادِقُهَ&#15
75; وَاِنْ
يَسْتَغِيثُ&#16
08;ا يُغَاثُوا
بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ
يَشْوِى
الْوُجُوهَ
بِئْسَ
الشَّرَابُ
وَسَاءَ تْ
مُرْتَفَقًا
            "De ki: Gerçekleri içeren bu Kur’ân, Rabbinizden gelmiştir. Artık dileyen inansın, dileyen inkâr etsin. Şüphe yok ki biz, zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, etrafındaki alev duvarlar onları çepeçevre kuşatır. Susayıp su istedikleri zaman kaynamış katran gibi bir su ikram edilir de, bu su yüzlerini bile kavurur gider. Ne kötü bir sudur o, ne kötü bir dayanacak koltuktur orası." (Kehf, 18/29)
لآ اِكْرَاهَ
فِى الدِّينِ
قَدْ
تَبَيَّنَ
الرُّشْدُ
مِنَ الغَىِّ
فَمَنْ
يَكْفُرْ
بِالطَّاغُو&#15
78;ِ وَيُؤْمِنْ
بِاللهِ
فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَ&#15
77;ِ الْوُثْقَى
لاَ
انْفِصَامَ
لَهَا
وَاللهُ
سَمِيعٌ
عَلِيمٌ
            "Artık dine girmekte baskı ve zorlama yoktur. İslâm yeryüzünde duyulup bilinmek suretiyle doğruluk, sapıklıktan ayrılıp belli olmuştur. O halde şeytânî güçlere ve düzenlere uymayı reddedenler ve Allah’a inananlar, hiçbir zaman kopmayacak en sağlam kulp olan İslâm’a tutunmuşlardır. Zira Allah herşeyi işitendir,

herşeyi bilendir." (Bakara, 2/256) ve başkalarının kutsalına saygı gösterilmesini emreden ilahi mesajların katkısı inkâr edilemez. Dinimiz, başkalarının kutsalına sözlü veya fiili her türlü saldırıyı yasaklar. Nitekim; وَلاَ تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللهِ فَيَسُبُّوا اللهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلَى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ   “Onların, Allah’ı bırakıp tapındıklarına/kutsallarına sövmeyin, sonra onlar da haddi aşarak, bilgisizce Allah’a söverler Böylece her ümmete yaptıklarını süslü gösterdik. Sonra dönüşleri ancak Rablerinedir O, yapmakta olduklarını kendilerine bildirecektir.” (En’âm, 6/108) âyeti, bu hususu gayet açık bir şekilde dile getirmektedir. Aynı şekilde Kutlu elçilerin son nefesi Peygamberimizin, farklı din mensuplarına inanç ve ibadet özgürlüğü tanıması hatta kendi mescidinde onların ibadetine izin vermesi [Hamidullah, M., İslam’da Devlet İdaresi (trc. Kemal Kuşçu), Ankara, ty., s.484], birlikte yaşama kültürünün dinî açıdan zemin bulmasında güzel örneklerdir.   İnsanlık adına geçmişten günümüze değin bütün oluşumların odak ve ortak noktası olarak nitelendirebileceğimiz kültürün oluşmasında din/dinlerin inkâr edilemeyecek düzeyde katkısı vardır. Nitekim nice medeniyetlere beşiklik yapan ve bölgesel olsa da birlikte yaşama kültürü adına gurur tablolarının süslediği Anadolu’muzun kültürel kodlarında dinin katkısı olmadığı söylenebilir mi? İlahi mesajlardan ilham alarak yaratılanı yaratandan ötürü hoş gören Yunusuyla, herkese kapısını ve gönlünü açan Mevlanasıyla, aşk ve sevgiyi önceleyen Ahmet Yesevisiyle, eylem ve söylem bütünlüğünü öğütleyen Hacı Bektaş Velisiyle Anadolu’da gelişen dindarlık anlayışı ve hoşgörü kültürü de “öteki”lerle birlikte huzur ve barış içinde

yaşanabileceğini göstermiştir. Şüphesiz Anadolu’daki bu tablonun oluşmasında İslam dininin insana ve barış içinde birlikte yaşamaya verdiği değer, Müslümanlara kazandırdığı öz güven ve diğer din mensuplarına tanıdığı geniş özgürlük önemli bir paya sahiptir. Bu tarihsel birikim ve tecrübe, dinlerin, terör ve şiddetin, gerilimin, kavganın kaynağı ve sebebi olmaktan çıkarılıp ortak bir barış zemini tesis etmede kullanılması gereğini ortaya koymaktadır.   Düşünce ve ifade özgürlüğü sınırsız değildir. Ayrıca bu özgürlük “başkalarının kutsalına hakareti” de içeremez. Dinimiz İslam’da Allah’a ve peygambere hakaret etmek şöyle dursun “Bir tek Allah vardır ve tahrik sonucu ona küfredilmesin diye batıl putlara bile küfretmek caiz değildir.”   Sabri AKPOLAT

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler